

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Splitu

credobanka d.d. split u stečaju	
Datum i vrijeme prijema	Broj
28.03.24.	466

Potvrda o preuzimanju elektroničkog sudskog pismena

U siguran elektronički poštanski pretinac primatelja **Ankica Čenić, stečajni upravitelj**, dana **27.03.2024.** su poslana sljedeća pismena iz predmeta **P-188/2020**:

- podnesak vrste **Presuda - odbijena žalba - potvrđena presuda 1. st.** i oznake **P-188/2020-60**

Potvrđuje se da je primatelj dana **28.03.2024.** preuzeo navedena pismena.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 4 PŽ-1831/2023-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednika vijeća, Dubravke Zubović, suca izvjestitelja i Maje Bilandžić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ISTO INDUSTROGRADNJA d.o.o., Krnica (Općina Marčana), Duga Uvala 1, OIB 01629444750, kojeg zastupa punomoćnik Mario Kruljac, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika CREDO BANKA d.d. u stečaju, Split, Bihačka 2, OIB 94141384086, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-188/2020-41 od 31. siječnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 11. ožujka 2024.

presudio je

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-188/2020-41 od 31. siječnja 2023. u točki I. izreke.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 331,81 EUR.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-188/2020-41 od 31. siječnja 2023. u točki I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da sud proglasi nedopuštenom ovrhu određenu rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-1171/19 od 5. veljače 2020., na nekretninama tužitelja: - stambeno-poslovna zgrada br. 76, 76a, 76b i 76c (površine 1979 m²) i dvorište (površine 3538 m²), Zagrebačka cesta, zk.ul. 6640, k.o. Vrapče Novo, površine 5517 m², upisana u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Zagrebu, i to na odgovarajućim suvlasničkim dijelovima pobliže opisanim u izreci presude. Točkom II. izreke odbijen je tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 2.500,00 kn.

2. Tužitelj je podnio žalbu protiv presude, iz čijeg sadržaja proizlazi da je pobija u točki I. izreke, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi da je rješenje o ovrsi nezakonito već zbog povrede procesnih

odredbi Ovršnog zakona, jer tuženik nije uz prijedlog za ovrhu dostavio izvornike ovršnih isprava na koje se poziva, izvatke iz zemljišnih knjiga i sudskog registra. Žalitelj stoga smatra da je učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku. Budući da je postupak ovrhe pokrenut za tražbinu koja je dospjela prije otvaranja predstečajnog postupka nad tužiteljem, on smatra da vođenje predmetne ovrhe nije dopušteno prema odredbama Stečajnog zakona. Ukazuje na to da je radi očuvanja svoje opstojnosti i mogućnosti nastavka poslovanja, za što su mu bila neophodna sredstva iz kredita, morao pristati na tuženikove uvjete te paralelno sklopiti ugovor o hibridnom depozitu. Žalitelj smatra da je takvo postupanje banke protivno Ustavu Republike Hrvatske, a svakako moralu društva, zbog čega je pravni posao ništetan. Predlaže da ovaj žalbeni sud preinači pobijanu presudu, podredno, da je ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

3. Tuženik je podnio odgovor na žalbu u kojem navodi da je dokazao legitimaciju tužitelja kao ovršenika u ovršnom postupku, kao i da su uz prijedlog za ovrhu, dostavljene isprave pravno validnog sadržaja i propisane forme. Dalje navodi da tužitelj dosada nije iznosio navode vezano za postupak predstečajne nagodbe i da tuženik kao razlučni vjerovnik nije sudjelovao u tom postupku. Smatra da ugovor o hibridnom instrumentu nije ništetan, zbog čega tužiteljeva obveza iz ugovora o dugoročnom kreditu nije mogla prestati prijebojem. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu te traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00 kn.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijana presuda je ispitana na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), osim u pogledu odluke o troškovima postupka.

6. Predmet spora je proglašenje nedopuštenom ovrhe određene rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-1171/19 od 5. veljače 2020., na tužiteljevim nekretninama.

7. Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da su 21. lipnja 2010. tužiteljev prednik I Grupa d.d. kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor sklopili ugovor o dugoročnom kreditu broj 8575000743 na temelju kojeg je korisniku kredita isplaćen kredit u iznosu od 3.000.000,00 EUR, zatim, da je istog dana korisnik kredita prenio iznos od 1.500.000,00 EUR društvu Oportunitas nekretnine d.o.o., koji ga je, na temelju ugovora o hibridnom instrumentu od 18. lipnja 2010. proslijedio tuženiku, kao i da su 1. lipnja 2011. Oportunitas nekretnine d.o.o. kao cedent i korisnik kredita, kao cesionar, sklopili ugovor o ustupu dijela potraživanja, kojim cedent na cesionara prenosi tražbinu u iznosu od 1.484.232,88 EUR, koju ima prema tuženiku. Nadalje, 5. prosinca 2011. korisnik kredita je dao izjavu o prijeboju

(kompenzaciji) svoje tražbine u iznosu od 11.154.941,27 kn s tuženikovom tražbinom u iznosu od 21.633.276,00 kn, a rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-1171/19-38 od 27. travnja 2020. tužitelj je kao ovršenik upućen da u roku od 15 dana od pravomoćnosti rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, i to iz razloga propisanih čl. 50. st. 1. t. 7., 9. i 11. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20), što je tužitelj pravovremeno učinio.

8. U odnosu na razloge za proglašenje ovrhe nedopuštenom prvostupanjski sud smatra da razlog iz čl. 50. st. 1. t. 7. Ovršnog zakona nije ostvaren zato što je tužitelj pravni sljednik društva (ovršenika) navedenog u prijedlogu za ovrhu, dok u odnosu na razlog iz točke 9. navedenog stavka, prvostupanjski sud smatra da ugovor o hibridnom instrumentu nije ništetan pa tražbina Oportunitas nekretnina d.o.o. prema Credo banci d.d. ne postoji i nije mogla biti prenesena na tužitelja na temelju ugovora o ustupu od 1. lipnja 2011. Konačno, a uzimajući u obzir činjenicu da je na sporazumima o zasnivanju založnog prava od 21. lipnja 2010. i 8. kolovoza 2011. javni bilježnik izdao klauzulu ovršnosti 22. lipnja 2013., dok je prijedlog za ovrhu podnesen Općinskom građanskom sudu u Zagrebu 20. studenog 2013., dakle, unutar zastarnog roka od 10 godina propisanog odredbom članka 233. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11), prvostupanjski sud je zaključio da tražbina iz ovršne isprave nije u zastari (čl. 50. st. 1. t. 11. Ovršnog zakona). Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

9. Donošenjem pobijane presude nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti pa ni ona na koju ukazuje žalitelj (iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a). Naime, za donošenje odluke nije odlučno je li tuženik uz prijedlog za ovrhu dostavio izvornike ovršnih isprava na koje se poziva te izvratke iz zemljišnih knjiga i sudskog registra, jer to ne predstavlja razlog za žalbu na temelju kojeg je tužitelj upućen u parnicu (čl. 50. st. 1. t. 7., 9. i 11. Ovršnog zakona) odnosno o tome računa treba voditi sud koji vodi ovršni postupak.

10. Nadalje, tužitelj u žalbi na rješenje o ovrsi nije iznio činjenicu da je postupak ovrhe pokrenut za tražbinu koja je dospjela prije otvaranja predstečajnog postupka nad tužiteljem, pa da je vođenje predmetne ovrhe nedopušteno, zbog čega se o tome ne može raspravljati u ovom postupku (čl. 55. st. 3. Ovršnog zakona), no, ukazuje se tužitelju da tuženik kao razlučni vjerovnik ima pravo odvojenog namirenja na nekretninama na kojima je upisano založno pravo (čl. 38. st. 1. Stečajnog zakona, „Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22).

11. Također, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da nije ništetan ugovor kojim je hibridni instrument neizravno financiran tuženikovim sredstvima. Naime, taj pravni posao je sklopljen protivno odredbi čl. 31. st. 3. Zakona o kreditnim institucijama („Narodne novine“ broj: 117/08, 74/09, 163/09, 108/12 i 54/13) prema kojoj kreditna institucija ne može izravno ili neizravno kreditirati stjecanje ili izdavanje garancije ili druga jamstva za stjecanje drugih financijskih instrumenata koje sama izdaje, odnosno koje izdaje društvo u čijem kapitalu sudjeluje s 20 ili više posto udjela, a koji se s obzirom na svoje karakteristike uključuju u izračun jamstvenog

kapitala te kreditne institucije. Međutim, odredbom čl. 360. st. 1. t. 1. toga zakona propisana je prekršajna kazna za kreditnu instituciju ako kreditira ili izdaje garanciju, odnosno druga jamstva protivno odredbama čl. 31. toga zakona. Dakle, sklapanje predmetnog ugovora je zabranjeno samo tuženiku, a posljedica toga je njegova prekršajna odgovornost, a ne ništetnost ugovora, kako to proizlazi iz odredbe čl. 322. st. 2. Zakona o obveznim odnosima. Također, nije moguće izvući zaključak da je predmetni ugovor o hibridu protivan moralu društva ili Ustavu Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10 i 5/14). Prema tome, društvo Oportunitas nekretnine d.o.o. nije imalo tražbinu koju je moglo prenijeti na tužitelja niti je tužitelj mogao tuženiku dati izjavu o prijebu na temelju odredbe čl. 195. Zakona o obveznim odnosima, zbog čega nije ostvaren razlog iz čl. 50. st. 1. t. 9. Ovršnog zakona, koji postoji ako je ovrhovoditeljeva tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala nakon potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave.

12. Nadalje, prvostupanjski sud je, imajući u vidu dostavljene ugovore o zasnivanju založnog prava (solemnizirane od strane javnog bilježnika) i statusne promjene na strani tužitelja, pravilno zaključio da je tuženik kao ovrhovoditelj na temelju dostavljenih ovršnih isprava ovlašten tražiti ovrhu protiv tužitelja kao ovršenika. Konačno, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da nije osnovan ni žalbeni razlog koji se tiče zastare tuženikove tražbine. Naime, tuženikova tražbina po ugovoru o dugoročnom kreditu je dospjela 21. lipnja 2013., što proizlazi iz samog ugovora, a tužitelj to ni ne osporava, dok je prijedlog za ovrhu podnesen 20. studenog 2013. Prema tome, nisu navršeni rokovi zastare od tri godine propisani odredbama čl. 226. i čl. 228. Zakona o obveznim odnosima za povremene tražbine odnosno tražbine iz trgovačkih ugovora o prometu robe i usluga (koji se tiču tražbine iz ugovora o kreditu), kao ni rok zastare od 10 godina propisan odredbom čl. 233. st. 1. navedenog zakona za tražbine utvrđene javnobilježničkim aktom. Iz toga slijedi da nisu ostvareni žalbeni razlozi iz čl. 50. st. 1. t. 7. i 11. Ovršnog zakona, kako je to pravilno zaključio prvostupanjski sud.

13. Stoga je valjalo, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u točki I. izreke.

14. Troškovi odgovora na žalbu nisu bili potrebni za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a pa je tuženikov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 331,81 EUR / 2.500,00 kn odbijen kao neosnovan.

Zagreb, 11. ožujka 2024.

Predsjednik vijeća
Branka Šabarić Zovko

Dokument je elektronički potpisan:
Branka Šabarić
Zovko

Vrijeme potpisivanja:
19-03-2024
20:30:03

DN:
C=HR
O=VIŠOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=90C115641544852D3837333438333636353138
OU=Signature
S=Šabarić Zovko
G=Branka
CN=Branka Šabarić Zovko

Broj zapisa: **9-30864-bc894**

Kontrolni broj: **087a4-4a1cf-a699c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Branka Šabarić Zovko, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.